

Pytania prejudycjalne

Czy art. 5 ust. 1 lit. b) pierwszej dyrektywy Rady 89/104/EWG⁽¹⁾ z dnia 21 grudnia 1988 r. mającej na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych należy interpretować w ten sposób, że właściciel znaku towarowego ma prawo występować przeciwko osobie trzeciej wskazanej w ogłoszeniu w internecie, zawierającym oznaczenie, które można pomylić z jego znakiem towarowym, dotyczące usługi tej osoby trzeciej identycznej z towarami lub usługami, dla których znak ten został zarejestrowany, przez co w powszechnym odbiorze może zostać wywołane błędne wrażenie, że przedsiębiorstwo tej osoby trzeciej łączy z właścicielem znaku oficjalne stosunki handlowe, nawet w sytuacji, gdy ogłoszenie to nie zostało zamieszczone w internecie przez wskazaną w nim osobę ani na jej rachunek, lub gdy można uzyskać dostęp do tego ogłoszenia w internecie, mimo że wskazana w nim osoba podjęła w sposób, którego można od niej racjonalnie wymagać, działania w celu jego usunięcia, jednak bez powodzenia?

⁽¹⁾ Dz.U. 1989, L 40, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 24 kwietnia 2015 r. – Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS)/Cassa
conguaglio per il settore elettrico i in.**

(Sprawa C-189/15)

(2015/C 228/06)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Istituto di Ricovero e Cura a Carattere Scientifico (IRCCS) – Fondazione Santa Lucia

Strona pozwana: Cassa conguaglio per il settore elettrico, Ministero dello Sviluppo economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità per l'energia elettrica e il gas

Pytania prejudycjalne

1) Czy zakresem stosowania dyrektywy 2003/96/WE⁽¹⁾ objęte są przepisy krajowe (takie jak przepisy w postępowaniu głównym), które z jednej strony przewidują definicję „przedsiębiorstw energochłonnych” zgodną z definicją zawartą w tej dyrektywie a z drugiej strony zastrzegają na rzecz takiego rodzaju przedsiębiorstw udogodnienia w zakresie ogólnych opłat z tytułu systemu energii elektrycznej (a nie udogodnienia dotyczące opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej jako takiej)?

W wypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej:

2) Czy prawo wspólnotowe, a w szczególności art. 11 i 17 dyrektywy 2003/96/EWG stoi na przeszkodzie przepisom ustawowym i wykonawczym (takim jak obowiązujące we włoskim porządku prawnym), które z jednej strony przewidują wprowadzenie systemu udogodnień w zakresie zużycia produktów energetycznych (energii elektrycznej) przez przedsiębiorstwa „energochłonne” w rozumieniu wspomnianego art. 17, a z drugiej strony ograniczają możliwość korzystania z takich udogodnień jedynie na rzecz przedsiębiorstw „energożernych”, które działają w sektorze wytwórczym, z wyłączeniem jej w stosunku do przedsiębiorstw działających w innych sektorach gospodarki?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283, s. 51)